

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลบางมด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการที่มีต่อสายงานทั้ง 5 ของสถานีตำรวจนครบาลบางมด และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของแต่ละสายงานในการให้บริการประชาชน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวิธีการศึกษาคือการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (documentary survey) และการสำรวจภาคสนาม (field survey) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายปิด (close ended questions) และคำถามปลายเปิด (open ended questions) ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ที่ใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาล ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size) จำนวน 323 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t – test และ f – test ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ภูมิหลังของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในกรณีติดต่อใช้บริการทั้งห้าด้าน ของสถานีตำรวจนครบาลบางมด โดยด้านงานจราจรมีผู้มาติดต่อมากที่สุด ด้านสอบสวนรองลงมา ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างคือระดับมัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมาคือระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด โดยมีรายได้ต่อเดือนมากที่สุด คือมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป ส่วนวัตถุประสงค์ในการมาติดต่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมาติดต่อเพื่อชาระค่าปรับมากที่สุด

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล บางนด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลในด้านงานสอบสวนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เช่นเดียวกับความพึงพอใจในด้านงานจราจร และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในงานป้องกันปราบปรามในระดับพึงพอใจมาก เช่นเดียวกับงานสืบสวน ด้านงานอำนวยการได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง

3. ปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางนด จำแนกตามสายงาน การวิจัยในครั้งนี้ พบว่า

3.1 ด้านสืบสวน เจ้าหน้าที่มีน้อยใช้เวลาอนานมากกว่าจะได้พบ นักไม่ค่อยพูนเจ้าหน้าที่ถ้ามาติดต่อในวันหยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ เจ้าหน้าที่บางนายขาดความสุภาพในการพูดคุยกับประชาชน

3.2 ด้านอำนวยการ เจ้าหน้าที่ตรวจทำงานล่าช้า ที่นั่งรอไม่เพียงพอ ไม่มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

3.3 ด้านจราจร เจ้าหน้าที่ตรวจทำงานล่าช้า ขาดมุขยสัมพันธ์ ไม่ให้คำแนะนำ และไม่ให้ความสำคัญแก่ผู้มาติดต่อ

3.4 ด้านป้องกันปราบปราม เจ้าหน้าที่ตรวจขาดความกระตือรือร้นในการให้บริการประชาชน เจ้าหน้าที่ตรวจใช้วาจาไม่สุภาพ

3.5 ด้านงานสอบสวน พนักงานสอบสวนทำงานล่าช้า ขาดมุขยสัมพันธ์ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ไม่ทันสมัย

สำหรับปัญหาอุปสรรคที่เป็นภาพรวมของสถานีตำรวจนครบาลบางนด ได้แก่ ป้ายแสดงที่ตั้งของสถานีตำรวจนครบาลบางนดไม่เด่นชัด ยังขาดป้ายแจ้งทางเข้าสถานีตำรวจนครบาลที่ชัดเจนมาก ไม่มีที่จอดรถ ทางเข้าคับแคบ ถนนไม่เรียบร้อย ที่นั่งรอมีน้อย ขาดน้ำดื่มน้ำ บริการประชาชน ห้องน้ำไม่สะอาดและมีน้อยมาก

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ระบุดังกล่าวข้างต้น เช่น ควรมีการอบรมมุขยสัมพันธ์ให้แก่เจ้าหน้าที่ตรวจ เพิ่มอัตรากำลังตำรวจนครบาล ไม่มีการปรับปรุงกายภาพและสภาพแวดล้อมภายในและรอบบริเวณสถานีตำรวจนครบาล นอกจากนี้ ยังเสนอแนะว่าควรตั้งค่านับรถจักรยานยนต์ให้มากกว่าปัจจุบัน โดยเฉพาะเก็บค่าเบ็ดเตล็ดรถจักรยานยนต์

เข้มงวดกับรถจักรยานยนต์ที่วิ่งข้อนศร และควรจะมีการจัดสภาพตรวจบริเวณป้ายรถเมล์ที่ตลาดผ้าหลาง

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ 2 ประการ คือประชาชนที่มีปัจจัยภูมิหลังแตกต่างกัน ย่อมมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจบนทางบกและถนนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ย่อมมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มี เพศ การศึกษา อาร์ชิพ รายได้ แตกต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ยกเว้นวัดถุประสงค์ในการมาติดต่อแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการศึกษา

1. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรอิสระซึ่งเป็นภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาร์ชิพ รายได้ และวัดถุประสงค์ในการติดต่อกับระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นตัวแปรตาม ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาร์ชิพ และรายได้ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรวัดถุประสงค์ในการมาติดต่อ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ มีความแตกต่างจากผลการวิจัยของ ศิริวรรณ อนันต์ไทร (2529) ซึ่งพบว่าปัจจัยภูมิหลัง อายุ และระดับการศึกษาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกต่อภาพพจน์ของตำรวจ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส และอาร์ชิพ ไม่มีความสัมพันธ์แต่อย่างใด เช่นเดียวกันกับ บุรฉัษย เปี่ยมสมบูรณ์ (2531) พบว่า อายุ และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการให้บริการของตำรวจ

การที่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีตัวแปรที่แตกต่างจากการวิจัยอื่นที่ยังไม่เคยนำมาทดสอบคือ วัดถุประสงค์ในการมาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละสายงานนั้นประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่ง คือ การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเจาะลึกถึงความสัมพันธ์การติดต่อระหว่างตำรวจกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ซึ่งเป็นการติดต่อขอรับบริการจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจริง ๆ. ระยะเวลาที่กำลังและหรือแล้วเสร็จสิ้นจากการใช้บริการจากตำรวจ ส่วนงานวิจัยทั้งสองที่ข้างต้น เป็นเพียงการสำรวจความเห็นจากประชาชนทั่วไป ที่มีต่อภาพพจน์ของตำรวจและความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการของตำรวจ

บริการของตำรวจ ซึ่งมิได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มประชาชนที่กำลังหรือเพิ่งเสื่อมจากการติดต่อการให้บริการกับตำรวจจริง ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงพบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการจากตำรวจในสายงานทั้งงานในด้านสอบสวน สืบสวน จราจร ป้องกันปราบปราม และงานด้านอำนวยการ มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน ดังปรากฏในตารางที่ 31 สายงานด้านป้องกันปราบปรามและงานด้านสอบสวนมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด (3.97 และ 3.94) แต่สายงานด้านจราจรมีความพึงพอใจต่ำที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเพียง 2.98) ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะมีสาเหตุหรือปัจจัยที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีเหตุผลจากความแตกต่างของการรับบริการ กล่าวคืองานด้านป้องกันปราบปรามนั้นประชาชนมานิดต่อเพื่อแจ้งเบาะแสคนร้ายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอาชญากรรม ลักษณะเป็นการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองในเวลาต่อมา ส่วนงานด้านสอบสวนเป็นงานที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากพนักงานสอบสวนในเมื่อประชาชนประสบทุกข์ภัยจากอาชญากรรมจึงมากล่าวโทษร้องทุกข์ แจ้งความให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำการหรือเป็นพยานในคดีอาญาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียหายและพนักงานสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาของก็ยังมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมนี้มากกว่าที่ของพนักงานสอบสวน ซึ่งผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้มาติดต่อในฐานะผู้เสียหาย (3.94) พยาน (3.71) ส่วนผู้ถูกกล่าวหามีค่าเฉลี่ยเพียง 3.39 เท่านั้น ซึ่งประเด็นที่สี่พนักงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางนาไม่เคยมีคดีอื้อฉาวเลกเช่น สถานีตำรวจนันทีปราบปรามเป็นข่าวพนักงานสอบสวนบีบบังคับเดินหาความจริง ด้วยวิธีการอันมีขอบเขตจำกัดอย่างมากแต่การการที่ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานด้านจราจรต่ำที่สุด น่าจะเป็นที่เข้าใจได้ไม่ยากถึงเหตุผลว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เมื่อพิจารณาตัววัตถุประสงค์ของประชาชนผู้มาติดต่อ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีนั้น วัตถุประสงค์ที่ต้องมาใช้บริการเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญซึ่งไม่มีประชาชนคนใดอยากใช้บริการในลักษณะเช่นนี้ คือการต้องมาชำระค่าปรับหรือมาติดต่อเนื่องจากถูกขัดในอนุญาตขั้นจีรภัยนั้น

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผลการวิจัยพบว่าประชาชนยังไม่พอใจในการให้บริการที่ใช้เวลานานเกินไป และการให้บริการบั้งขาดความเสมอภาค ปัญหาความไม่เพียงพอในด้านสถานที่ทั้งที่นั่งรอ ห้องน้ำ ตลอดจนปัญหาบุคลากรที่มีจำนวนน้อย ทำให้ต้องรอนานส่วนงานเอกสารบางอย่างหากใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยจะทำให้ไม่เสียเวลา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดการวัดความพึงพอใจในบริการ (satisfaction in service) ของ John D. Millet (1954) กล่าวคือบริการนั้นจะเป็นที่พอใจหรือไม่สามารถวัดจากการให้บริการอย่างเป็นธรรมเสมอภาค (equity service) การให้บริการ

ต้องรวดเร็วทันเวลา (timely service) การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service) และการให้บริการที่มีความก้าวหน้าทั้งคุณภาพและปริมาณ (progressive service)

3. ปรี่ยนเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสายงานด้านต่างๆ

ผลการวิจัยพบว่าสายงานที่ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้ได้รับ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ สายงานด้านป้องกันปราบปราม สายงานด้านสืบสวน สายงานด้านสอบสวน สายงานด้านการอำนวยการ และสายงานด้านธุรการ การที่ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละสายงานแตกต่างกันไปย่อมขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากเจ้าหน้าที่และคุณภาพของประชาชน ซึ่งจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการมาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีสายงานด้านสืบสวน ป้องกันปราบปรามนั้น ประชาชนมาติดต่อเพื่อแจ้งหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดหรือแหล่งอาชญากรรมและติดตามการจับกุมคนร้าย ส่วนงานด้านอำนวยการนั้น ประชาชนมาติดต่อด้วยความจำเป็นเนื่องจากเอกสารหาย จึงต้องมาติดต่อเพื่อดำเนินการขอรับหลักฐานประกอบคำขอเอกสาร และการยื่นคำร้องขอใบอนุญาตสำหรับงานด้านสอบสวนเป็นงานที่ประชาชนต้องใช้บริการเนื่องจากเป็นผู้เสียหาย จึงมาร้องทุกที่ให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำการผิดเป็นต้น ส่วนงานธุรการประชาชนมาติดต่อใช้บริการด้วยอารมณ์และความรู้สึกไม่สุดคือมิใช่มารับบริการ แต่ต้องมาตามคำสั่งของเจ้าพนักงานกล่าวคือต้องมาชำระค่าปรับตามใบสั่งและหรือถูกยึดใบอนุญาตขับขี่รถชนตัวอันเนื่องมาจากการกระทำการผิดกฎหมาย ฉะนั้น สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของผู้มาติดต่อนั้น ทุกคนจะเป็นผู้มาใช้หรือรับบริการจากตำรวจ ยกเว้นผู้ถูกกล่าวหาและผู้มาชำระค่าปรับเท่านั้น ที่อยู่ในฐานะของผู้ถูกกล่าวหา และผู้กระทำการผิด จึงถูกลงโทษปรับ ผู้ที่ได้รับประโยชน์กับผู้สูญเสียประโยชน์ย่อมมีความพึงพอใจในการให้บริการของตำรวจแตกต่างกัน แม้เจ้าหน้าที่จะให้บริการดีเพียงใดก็ตาม

4. ปัญหาและอุปสรรคของการให้บริการประชาชน

ผลการวิจัยพบว่าทุกสายงานทั้ง 5 ด้าน ส่วนแล้วแต่เมืองที่ปัญหาอุปสรรคในการให้บริการ ด้วยกันทั้งสิ้น ทั้งนี้เกิดจากการให้บริการหรือการบริหารงานภายใต้ทรัพยากร คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ที่จำกัด แต่อย่างไรก็ตามก็มิใช่จะเป็นอุปสรรคทั้งหมด ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ จะบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไรภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว นอกจากนี้ ปัญหาเด็กๆ น้อยๆ ก็สามารถแก้ไขได้ในระดับสายงาน เช่นเดียวกับภารกิจกรรมของผู้ให้บริการ การใช้เวลาไม่สufficient การขาดมนุษยสัมพันธ์ ความไม่กระตือรือร้นในการให้บริการ การไม่ใส่ใจผู้มาติดต่อ

สิ่งเหล่านี้ ล้วนสามารถเก็บไว้ปรับปรุงพัฒนาได้ในระดับสายงาน หรือทุกสายงานจะร่วมกันทำการฝึกอบรมพัฒนานักคุณภาพให้มีจิตใจให้บริการ (service mind) ได้ในระดับสถานีตำรวจน้ำ

สำหรับปัญหาที่เป็นภาพรวมของสถานีตำรวจน้ำ เช่น ป้ายแสดงที่ตั้งสถานี ป้ายแจ้งทางเข้าสถานี ถนนทางเข้า สถานที่จอดรถ การจัดภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมของสถานี ที่นั่งรอ ห้องน้ำที่ไม่เพียงพอและไม่สะอาด ปัญหาเหล่านี้ น่าจะแก้ไขได้ไม่ยากเนื่องจากไม่ต้องใช้ทรัพยากรบประมาณจำนวนมากนัก และอาจจะประสานกับหน่วยงานบริการอื่นๆ ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพยากรช่วยปรับปรุงเพื่อความสะดวกในการให้บริการประชาชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและการบริหารของสถานีตำรวจน้ำ

1.1 ควรมีการสัมมนาฝึกอบรมเทคนิคการทำงานกับประชาชนหรือเทคนิคและวิธีในการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ (image) ที่ดีของตำรวจน้ำ สะท้อนถึงผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชน ในการเป็นพยานในคดีอาญา แจ้งเบาะแสข้อมูลของคนร้าย เป็นต้น

1.2 ควรดำเนินการจัดทำป้ายแสดงที่ตั้งและทางเข้าสถานีตำรวจน้ำให้เด่นชัด เพื่อความสะดวกในการติดต่อของประชาชน

1.3 ควรทำการปรับปรุงถนนทางเข้า ภายในสถานี และที่จอดรถเพื่อผู้มาติดต่ออย่างเพียงพอ

1.4 ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในสถานี เช่น จำนวนห้องน้ำและความสะอาด เพิ่มที่นั่งของประชาชนผู้มาติดต่อ การมีน้ำดื่มไว้บริการ การบริการเครื่องดื่มเอกสาร ตลอดจนความมีเครื่องแยกบัดրคิว เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

.2.1 ควรมีการตั้งค่ามาตรฐานยานยนต์ให้ต่อเนื่อง สม่ำเสมอและจับกุมกลุ่มผู้แข่งรถจักรยานยนต์ ตลอดจนจับกุมรถจักรยานยนต์วิ่งย้อนศร อย่างเข้มงวดควบคุม

2.2 ควรเพิ่มสายตรวจหรือความถี่ในการตรวจสอบริเวณป้ายรถประจำทาง ตลาด ห้างสรรพสินค้า และบริเวณโรงเรียน เพื่อป้องกันเหตุร้าย และเป็นการตัดช่องโถกสภาระทำผิดของคนร้ายและการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน การมั่วสุมของวัยรุ่น เป็นต้น

2.3 ควรปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้เวลาในการให้บริการประชาชน อาทิ การแจ้งเอกสารหาย ควรใช้เวลาดำเนินการเสร็จภายในกี่นาที การรอพนักงานสอบถาม เจ้าหน้าที่ สำรวจสายสืบ การใช้เวลาในการรอคิวยกี่นาที ถ้าหากมิได้เป็นไปตามมาตรฐานเวลาในการให้บริการประชาชนจะติดต่อแจ้งเรื่องหรือร้องเรียนได้ที่ไคร เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเรื่องแนวทางส่งเสริมนบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของสถานีตำรวจนครบาล

3.2 ควรมีการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากสถานีตำรวจนครบาล เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของการให้บริการ